

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016285022

Дата перевірки:
26.05.2024 23:31:26 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
27.05.2024 06:03:15 EEST

ID користувача:
100011301

Назва документа: Данелюк курсова — копия

Кількість сторінок: 19 Кількість слів: 3962 Кількість символів: 30908 Розмір файлу: 251.45 KB ID файлу: 1016078993

31.6% Схожість

Найбільша схожість: 30.2% з Інтернет-джерелом (<http://elar.khmnu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/14443/1/%d0%9a>).

31.5% Джерела з Інтернету 136 Сторінка 21

0.45% Джерела з Бібліотеки 4 Сторінка 21

0% Цитат

Не знайдено жодних цитат

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

РОЗДІЛ 1**ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ
НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ****1.1 Теоретичні підходи до розуміння мотивації учнів до навчальної діяльності**

Дж. Роттер у теорії соціального навчання додає до моделі «очікування-цінність» ще три фактори: минулий досвід, ступінь складності завдання та локус контролю. Тому можливість досягнення мети визначається з урахуванням оцінки учнями свого минулого досвіду, ступеня відповідальності за минулі успіхи чи невдачі і навіть рівня складності нового завдання [11].

Соціально-когнітивний підхід до мотивації розглядає поведінку як результат постійної взаємодії особистості та зовнішнього середовища.

А.Теорія самоефективності Бандури припускає, що в основі мотивації лежить віра людини в ефективність власних дій і очікування успіху від їх виконання [1]. Люди з високою самоефективністю більш наполегливі, краще навчаються і більше впевнені у собі.

У своїх працях А. Бандура описує чотири джерела інформації про самоефективність, що сприяють її підвищенню: 1) досягнення в дії – особистий досвід досягнення успіху; 2) опосередкований досвід – моделювання успішних дій інших; 3) вербальне переконання – настрій, навіювання, самонавіювання, самопрограмування; 4) фізіологічний стан - те, як ми відчуваємося, впливає на нашу оцінку особистої ефективності; необхідно вміти керувати своїм настроєм, а також самопочуттям (висипатися, бути повноцінним, одягатися відповідно до погоди) [1].

У теорії самооцінки М. Ковінгтона навчальною мотивацією є потреба в самоповазі. Самооцінка розвивається в результаті досягнення особистих значущих цілей (наприклад, отримання червоного диплома), або шляхом порівняння себе з іншими. Тут вивчаються механізми самозахисту, що дозволяють зберегти самоповагу: відмова від виконання завдання, яке має високу ймовірність невдачі; створення ситуацій, що перешкоджають

виконанню завдання як виправдання невдачі (наприклад, постановка нереальної мети або відкладення завдання на останній момент); недооцінка значущості завдання (наприклад, вважати неважливим предмет, з якого є погані оцінки) [11].

Теорія досягнення цільових орієнтацій визначає навчальну мотивацію через спрямованість мети учня. Е. Елліот виділив кілька типів мішеней орієнтації: мета майстерності, мета ефективного підходу та мета ефективного уникнення. Студенти, орієнтовані на майстерність, хочуть отримати нові знання та розвинути особисті та академічні навички. Учні, орієнтовані на результат, хочуть отримати хорошу оцінку за свої знання шляхом їх демонстрації або уникнути негативної оцінки. Крім того, ті, хто шукає мети підходу, шукають можливості досягти успіху, а ті, хто орієнтується на мету уникнення, шукають можливості уникнути невдачі [7].

Теорія внутрішньої мотивації та самодетермінації Е. Дезі та Р. Раяна передбачає, що фактором успішної діяльності є внутрішня мотивація, в основі якої лежать вроджені потреби в компетентності та самодетермінації. Внутрішня мотивація включає кілька основних потреб: самодетермінація (потреба в автономії, самостійному контролі своєї поведінки), компетентність (досягнення результатів, ефективність діяльності) і стосунки з іншими людьми (встановлення взаємин, які задовольняють людину з іншими людьми). Яка з трьох основних потреб стане актуальною, залежить як від особистості, так і від ситуації. Події для людини розрізняються за мірою, в якій вони сприймаються або сприймаються як керуючі (змушують думати, відчувати або поводитися строго певним чином), інформують (які надають свободу вибору і дають необхідну інформацію) або мотивують (не містять інформацію, необхідну людині, і не задовольняти основні потреби) [5].

Діяльнісний підхід до мотивації реалізується при дослідженні навчальних мотивів як структурного елемента навчальної діяльності. У дослідженнях Л. Божович виділялися дві категорії навчальних мотивів: 1) мотиви спілкування дітей з іншими людьми, схвалення; 2) пізнавальні

інтереси дітей, потреба в знаннях. Л. Божович вказувала на спонукальну силу пізнавального інтересу – це потреба в пізнанні, яка виражається у переживанні задоволення від пізнання [2].

Аналізуючи представлені підходи до навчальної мотивації, можна сказати, що єдиної теорії навчальної мотивації не існує, а існують окремі концепції, що описують різні аспекти мотивації, які можуть бути покладені в основу вирішення конкретних завдань. Найбільш актуальними для вирішення завдань психологічного консультування учнів та їх батьків є теорії внутрішньої мотивації та самодетермінації Е. Дезі та Р. Райана та концепція самодетермінованої діяльності.

1.2 Особливості навчальної мотивації у дітей молодшого шкільного віку із затримкою психічного розвитку

Мотивація навчання – це спрямованість учня на різні сторони навчальної діяльності. Мотиви можуть бути різними за часом прояву: ситуативними, незмінними, короткочасними. За силою вираження мотиви поділяються на помірні, слабкі і сильні, а за ступенем опору – на середні, слабкі і сильні. Усі мотиви навчання дослідники розділили на соціальні та когнітивні.

Пізнавальні мотиви поділяються на: 1. Широкий пізнавальний мотив – спрямований на отримання нових знань.

2. Процесуальний – орієнтований на процес отримання знань.

3. Дієвий – зорієнтований на результат отримання знань (оцінка).

4. Навчально-пізнавальна – орієнтована на спосіб отримання знань [13].

На думку вчених, є мотиви, які можна зрозуміти і

мотиви, які дійсно працюють. Студент розуміє, що потрібно вчитися, але це не спонукає його до навчальної діяльності. Розумні мотиви іноді стають справжніми мотивами [26].

О.Леонтьєв зазначав, що одні мотиви великі, інші дрібні. Навчальна діяльність студента стимулюється системою кількох мотивів, які переплітаються і доповнюють один одного з певними співвідношеннями [27].

Третім структурним елементом мотивації є мета. Як правило, це не та сама мета. Різниця між мотивацією та метою полягає в тому, що мотив є причиною

(мотивація) виробництва певних цілей. Тому цілі тісно пов'язані з мотивами, які спонукають учня до діяльності. При постановці мети в учня повинен бути відповідний мотив: самоствердження, самореалізація, матеріальне заохочення, інтерес до змісту діяльності. Постановка мети, у свою чергу, стимулює докладати відповідних зусиль для її досягнення. Четвертим структурним елементом мотивації є досвід регуляції поведінки учня, який визначає всі структурні елементи мотивації [12].

Так, в залежності від переважаючого типу мотиву виділяють різні види мотивації - стійку і нестійку, зовнішню і внутрішню, позитивну і негативну. Ці види мотивації поєднуються, доповнюючи один одного, і перебувають у певному взаємозв'язку.

На думку А. Маркової, формування мотивації студента залежить від таких факторів:

❑ діяльність певного навчального закладу, в якому знаходиться людина, колектив; психологічний клімат серед викладачів та студентів;

❑ специфіка предмета (рефлексія своїх знань, суб'єктивні труднощі для учня, особливості методики навчання);

❑ організація навчального процесу (поділ навчального року на відрізки – чверті чи семестри, форми проміжного та підсумкового контролю знань студентів, побудова розкладу занять);

❑ особистісні особливості учня (стать, вік, інтелектуальний розвиток та особистісний розвиток);

❑ особистісні характеристики вчителя (насамперед, ставлення до учня та до навчання, а також інші характеристики);

[?] структура освітньої системи (існуючі ступені освіти, можливості та перспективи переходу від одного рівня до іншого, можливості здобуття освіти за конкретною спеціальністю) [18,32].

Отже, мотивація формується в процесі навчальної діяльності. Формування навчальних мотивів у студентів будь-якого закладу залежить від структури навчальної діяльності, в якій бере участь студент. Зміна його форми та змісту може вплинути на мотивацію до навчання.

Вивчення мотивації студентів є активним напрямком сучасної психології, і багато зарубіжних учених присвятили свої роботи розумінню та вивченню мотиваційних процесів у навчанні. Едвард Деці: Деці вважає, що внутрішня мотивація, яка випливає з власної гідності та самореалізації, є важливою для навчання. Він розробив теорію самодетермінації, яка підкреслює важливість автономії, компетентності та спорідненості для стимулювання мотивації.

У своїх роботах Кароль Двек описала поняття «ментальність», яка відображає ставлення або погляди людини щодо своїх здібностей і можливостей. Вона висуває концепцію «мислення зростання», яка підтримує віру в здатність розвиватися і вчитися, що сприяє позитивній мотивації.

Річард Райан і Едвард Деці розробили теорію саморегуляції (теорія саморегуляції), яка стверджує, що мотивація залежить від задоволення трьох базових потреб - компетентності, автономії та спорідненості.

Взаємозв'язок між мотивацією та успішністю досліджував Юргенз Генцель Генцель. Він наголошує на важливості позитивних цілей, регулюючої ролі вчителя, підтримки соціального середовища для підтримки та розвитку мотивації учнів.

Важливість активної участі учнів у своєму навчанні, самоконтролі та цілепоставленні відображено в концепції «саморегульованого навчання» (self-regulated learning), автором якої є Ендрю Мартін.

Дослідження цих вчених і практиків спрямовані на розуміння та вдосконалення мотиваційних факторів, які впливають на навчання та досягнення студентів.

Українські дослідники також активно працюють у галузі дослідження мотивації студентів.

Вивченням мотивації студентів та розвитком їх саморегуляції займається професор І. Гайворонська. Вивчає вплив мотиваційних чинників на навчальну діяльність і успішність учнів. Відомий дослідник мотивації студентів і навчального процесу професор О. Зязюн зосередив свої дослідження на впливі мотиваційних стратегій на навчання та успішність студентів.

Л. Корнієнко проводить дослідження в галузі мотивації та саморегуляції студентів. Вивчає роль мотиваційних факторів у формуванні навчальної діяльності та досягнень учнів. У наукових працях О. Семеног акцентується увага на дослідженні мотивації та навчальної саморегуляції студентів. Вона вивчає вплив мотиваційних стратегій і підходів на ефективність навчання та успішність учнів.

Їхні дослідження спрямовані на розуміння та вдосконалення мотиваційних процесів у навчанні та сприяють розвитку української психологічної науки.

Вивченням навчальної мотивації у дітей з порушеннями розвитку займалися багато вчених, серед яких можна виділити: Джона Каплана (John Kaplan) - професора психології та педагогіки Мічиганського університету. Він досліджував навчальну мотивацію у дітей з аутизмом та іншими вадами розвитку. Роберт Кавчич, професор психології Люблянського університету (Словенія). Він досліджував навчальну мотивацію у дітей з дислексією та іншими порушеннями розвитку. Сюзан Харт досліджувала навчальну мотивацію у дітей з різними вадами розвитку, включаючи СДУГ та аутизм.

Мотивацію навчання у дітей з порушеннями розвитку, такими як аутизм і СДУГ, досліджував Крістофер МакЛафлін, професор психології з Університету Квінсленда (Австралія).

Важливо пам'ятати, що для досягнення успіху це завдання вимагає співпраці багатьох спеціалістів, таких як педагоги, психологи, логопеди та інші.

Особливої уваги потребує розгляд проблеми навчання дітей з особливими освітніми потребами, зокрема дітей із затримкою психічного розвитку. Термін «затримка психічного розвитку» (ЗПР) означає затримку психічного розвитку дитини, що вимагає особливого підходу до навчання дитини, а також забезпечує (як правило, за наявності цього спеціального підходу) можливість виховувати дитину за загальною програмою засвоєння ним державного стандарту шкільних знань.

Симптоми затримки психічного розвитку включають не тільки затримку когнітивного розвитку, але й затримку емоційно-вольового дозрівання як того чи іншого варіанту незрілості [24].

В останні десятиліття питанням вивчення, навчання та розвитку учнів з особливими потребами приділяється увага спеціальної психології та педагогіки. Комплексне вивчення ЗПР як характерної аномалії розвитку дітей було розпочато у вітчизняній дефектології в 60-х роках минулого століття. У працях Т. Власової, К. Лебединського, В. Лубовського, М. Певзнера викладено перші узагальнення клінічних даних про дітей із ДЦП та загальні рекомендації щодо організації корекційно-розвивальної роботи з ними. За весь час дослідження цієї проблеми в дефектології, спеціальній психології та педагогіці накопичено значний матеріал щодо феноменології, патогенезу, факторів виникнення ЗНМ, розроблено діагностичні та корекційно – розвивальні методи роботи з дітьми, які мають SEN. Патогенетичною причиною цих симптомів є наявність у дитини органічного ураження центральної нервової системи (ЦНС) та її резидуальної органічної недостатності. Розумова відсталість може бути зумовлена функціональною незрілістю ЦНС [4,16].

Походження розумової відсталості пов'язане як з біологічними факторами, так і з несприятливими соціальними факторами. Перш за все це рання соціальна депривація та наслідки тривалих травматичних психічних ситуацій.

Молодші школярі з несформованим почуттям відповідальності при ЗПР психогенного генезу відмовляються виконувати навчальні завдання, нерідко не доводять розпочату роботу до кінця, можуть неадекватно реагувати на

зауваження вчителя. Діяльність цих дітей характеризується крайньою неорганізованістю, імпульсивністю, низькою продуктивністю [4]. Навчальна діяльність дітей з ООП характеризується послабленням регуляції діяльності в усіх ланках навчального процесу: відсутністю достатньо стійкого інтересу до запропонованого завдання; легковажність і слабка орієнтація в завданнях, що призводить до численних помилкових дій; недостатня цілеспрямованість діяльності; низька активність, безініціативність, відсутність бажання покращувати власні результати, розглядати роботу в цілому, розуміти причини невдач і помилок.

Учні із затримкою психічного розвитку можуть мати особливості в навчальній діяльності, які потребують особливого підходу та підтримки. Учні з ООП може знадобитися більш індивідуальний підхід до навчання. Вони можуть мати різний рівень пізнавальних і навчальних здібностей, тому важливо враховувати їхні індивідуальні потреби та надавати підтримку, адаптуючи навчальні матеріали та методи до рівня їхнього розвитку. Що стосується візуального та конкретного супроводу, то слід зазначити, що учні з ООП краще розуміють і запам'ятовують інформацію, якщо вона подана наочно та конкретно. Полегшити засвоєння ними нового матеріалу може використання ілюстрацій, схем, схем, конкретних прикладів і матеріалів. Слід зазначити, що учні молодших класів з ООП можуть потребувати більш структурованих навчальних ситуацій та більш частого повторення матеріалу. Чітко організовані кроки, плани уроків і повторення раніше вивченого матеріалу можуть полегшити засвоєння та розуміння нової інформації. Для учнів з ООП може бути корисним використання практичних завдань та реальних ситуацій. Вони можуть краще розуміти та застосовувати знання, якщо мають можливість застосувати їх у практичній діяльності чи реальних життєвих ситуаціях. Щодо підтримки соціальної взаємодії, варто зазначити, що соціальна взаємодія та співпраця з іншими учнями можуть бути корисними для учнів з ООП. Групова робота, партнерські завдання та можливість спілкування з однолітками можуть сприяти їх соціальному та академічному розвитку. Ці характеристики не є вичерпним переліком, оскільки кожен учень з ООП має свої унікальні потреби та здібності.

Отже, підсумовуючи вищесказане, слід зазначити, що навчальна діяльність студента супроводжується різними мотивами. Внутрішні, найчастіше пов'язані з навчальними мотивами, до яких відносяться прийняття рішення (самовизначення), регуляція інформаційної події, що відбувається (порівняння можливостей і вимог), сприйняття і мотиваційна самооцінка. Зовнішні мотиви характеризуються здатністю реагувати на зовнішні подразники, такі як бажання отримати винагороду, поведінкові реакції, а також низький рівень самооцінки.

Підсумовуючи теоретичні досягнення вищезазначених наукових досліджень, можна зробити такі висновки, що всі мотиваційні механізми тісно взаємопов'язані між собою і певною мірою вплітаються в структуру один одного, утворюючи циклічний процес. Відповідно до функцій, які виконують психологічні механізми мотивації, вчені виділяють такі компоненти в її структурі: потреба, інтерес, цінність, цілепокладання, намір (задум), ініціація дії, мотив.

Мотиваційний компонент є важливою ланкою в структурі навчальної діяльності. Вона виконує регулятивну функцію діяльності, яка визначається певними мотивами і яка може змінюватися залежно від її умов. Водночас мотивація є першою ланкою саморегуляції, яка передбачає створення проблемної ситуації, постановку основного завдання, визначення мети діяльності та способів її реалізації. Рушійною силою продуктивної діяльності є мотиваційні механізми: потреба, інтерес, намір, мотив, мета. Мотиви формуються на основі базових потреб дитини в пізнанні, спілкуванні, самореалізації, які задовольняються в навчальній, творчій, комунікативній діяльності, а вид діяльності визначає процес формування відповідних мотивів. Усі мотиви ієрархічно залежать один від одного, а тип провідної діяльності визначає їх ієрархію, тобто при зміні виду діяльності головні можуть переходити в другорядні, а другорядні — в головні.

Таким чином, розвиток навчальної мотивації в ООП є ключовою проблемою, вирішення якої суттєво впливає на підвищення ефективності навчання цієї категорії учнів.

1.3 Чинники, що впливають на формування навчальної мотивації

Ці фактори не є вичерпним переліком, але вони відображають деякі ключові аспекти, які можуть впливати на формування навчальної мотивації учнів. Варто зазначити, що ці фактори можуть взаємодіяти один з одним і залежати від індивідуальних особливостей кожного учня.

Важливу роль у формуванні навчальної мотивації учнів відіграє самооцінка. Особливості самооцінювання можуть вплинути на те, як студент сприймає себе як людину, що навчається, і як це впливає на його мотивацію до навчання. Ось кілька способів, як самооцінка може впливати на навчальну мотивацію:

Впевненість у собі: студенти, які мають високу самооцінку та вірять у свої здібності, матимуть більшу мотивацію до успіху. Вони вірять, що можуть подолати труднощі та досягти поставлених цілей, що позитивно впливає на їх мотивацію до навчання.

Страх невдачі: низька самооцінка та віра у свою неспроможність можуть викликати страх невдачі. Учні, які не вірять у свої здібності, можуть уникати важких завдань або труднощів у навчанні, бо бояться невдачі. Це може вплинути на їх мотивацію та бажання вчитися.

Прагнення до досягнення: Студенти з високою самооцінкою можуть мати сильний потяг до досягнення. Вони ставлять перед собою високі стандарти та цілі, тому що вірять у свою здатність досягти успіху. Це може стимулювати їх до активного навчання та постійного розвитку.

Саморегуляція та наполегливість: висока самооцінка може сприяти саморегуляції та наполегливості в навчанні. Студенти, які вірять у свої сили, будуть більш впевнені у своїх зусиллях і готові працювати над складними завданнями чи розв'язувати проблеми, що забезпечує поступовий прогрес і досягнення.

Важливо відзначити, що самооцінка динамічна і може змінюватися від завдання до завдання та ситуації до ситуації. Позитивне сприятливе середовище, ефективний зворотній зв'язок і позитивний підхід до помилок

можуть сприяти підвищенню самооцінки учнів і зміцненню їх мотивації до навчання.

Природна мотивація: Інтерес виступає як внутрішня мотивація, оскільки учень відчуває задоволення від навчання і самого процесу оволодіння новим матеріалом. Викликає внутрішнє бажання зрозуміти та засвоїти нові поняття, що сприяє активному навчанню.

Глибоке розуміння: інтерес до навчання веде до глибокого розуміння теми або предмета. Учень, який дійсно зацікавлений у навчанні, шукає зв'язки, розуміє суть понять і застосовує їх у практичних ситуаціях. Це сприяє більш ефективному навчанню та засвоєнню знань.

Саморозвиток: Інтерес до навчання мотивує учня до саморозвитку та постійного навчання. Стимулює самостійне вивчення матеріалу, пошук додаткової інформації, залучення до творчої діяльності та розвиток нових навичок.

Тривалість мотивації: інтерес до навчання може підтримувати мотивацію протягом тривалого періоду часу. Студент, який справді цікавиться предметом, шукатиме можливості для поглибленого вивчення та знайомства з новими темами навіть поза аудиторією.

Вивчення інтересу до навчання та його впливу на мотивацію є активною сферою досліджень педагогічної психології. Деякі з відомих вчених, які працюють у цій галузі, включають Маркус Аммермюллер, Джеймс Стіглер, Річард Райан і Ендрю Мартін-Кертис.

Практична спрямованість: українські вчені відзначають важливість практичної цінності навчального матеріалу та його відповідність реальному житті студентів. Вони рекомендують використовувати приклади, завдання та ситуації, які мають практичне значення для учнів, що сприяє активізації їх інтересу та мотивації до навчання.

Активна участь: українські науковці наголошують на важливості активної участі студентів у навчальному процесі. Вони рекомендують створити можливості для самостійного вибору, прийняття рішень і взаємодії з навчальним матеріалом. Це допомагає учням відчути себе активними учасниками навчання та підвищує їх мотивацію.

Вчені займаються вивченням впливу очікування успіху на навчальну мотивацію студентів. Кілька видатних вчених, які досліджують цю тему, включають: Альберта Бандуру, видатного американського психолога, який розробив теорію соціального навчання. Він висуває концепцію очікуваного успіху, де стверджує, що люди більш мотивовані на досягнення, коли вірять у свою здатність досягти успіху в конкретній ситуації. Американський психолог Керол Двек провела значну кількість досліджень у сфері мотивації та розвитку особистості. Вона розробила концепцію умонастрою (мислення), де зазначається, що люди можуть мати фіксоване умонастрій (віру в незмінність своїх здібностей) або розвивається умонастрій (віру в ріст і розвиток своїх здібностей). Очікування успіху впливає на мотивацію, і люди з мисленням зростання більш схильні до проблем і зусиль у навчанні.

Едвард Деці підкреслює важливість внутрішньої мотивації, яка виникає з особистих цінностей та інтересів. Його дослідження показують, що очікування успіху допомагає підтримувати внутрішню мотивацію студентів. Ці вчені зробили значний внесок у розуміння впливу очікуваної успішності на академічну мотивацію. Їх дослідження сприяють формуванню ефективних стратегій мотивації та навчання студентів. Практичні дії та конкретні завдання можуть мати значний вплив на навчальну мотивацію студентів. Існує кілька способів, за якими практична діяльність і конкретні завдання впливають на навчальну мотивацію:

Зв'язок із реальним життям: коли навчальні завдання мають конкретний зв'язок із реальним життям і практичні, це стимулює мотивацію учнів. Вони бачать мету й сенс у тому, що вивчають, і розуміють, як це може принести їм користь у майбутньому.

Чіткість та досяжність цілей: Конкретні завдання допомагають учням мати чітку уяву про те, що вони мають досягнути. Якщо цілі реалістичні та досяжні, учні відчувають більшу мотивацію до розв'язання завдань і досягнення успіху.

Створення виклику: Коли завдання вимагають від учнів зусиль, дослідження, творчості або розв'язання складних проблем, це створює

виклик, що спонукає їх бути більш мотивованими. Вони бажають пройти цей виклик і поборотися з ним.

Самостійність та відповідальність: Конкретні завдання можуть стимулювати відчуття самостійності та відповідальності учнів за своє власне навчання. Вони відчуються більш залученими та зацікавленими, коли вони мають можливість самостійно обирати шлях досягнення мети та приймати рішення щодо свого навчання.

Українські вчені, такі як О. Хуторський, В. Гнатюк та інші, також досліджують вплив практичної діяльності та конкретних завдань на навчальну мотивацію учнів. Вони висувають рекомендації щодо створення сприятливого навчального середовища, де учні мають можливість займатися практичною діяльністю, розв'язувати реальні проблеми та відчувати себе активними учасниками навчального процесу.

Дослідження показують, що соціальне середовище, в якому знаходиться учень, може суттєво впливати на його мотивацію до навчання. Зокрема, відносини з батьками, вчителями та однолітками можуть мати значний вплив на мотивацію до навчання. Учні, які мають позитивні взаємини з цими людьми, зазвичай більш зацікавлені у навчанні та мають більшу мотивацію до досягнення успіху.

Крім того, досвід успіху може підвищити мотивацію до навчання. Учні, які вже досягли успіху у попередньому навчанні, зазвичай більш зацікавлені у нових досягненнях та мають більшу мотивацію до навчання.

Чіткі цілі та очікування також можуть стимулювати мотивацію до навчання. Учні, які мають чітко визначені цілі та очікування, зазвичай більш зацікавлені у навчанні та мають більшу мотивацію до досягнення успіху.

Впевненість у своїх здібностях також може позитивно впливати на мотивацію до навчання. Учні, які вірять у свої здібності та вмють оцінювати свої досягнення, зазвичай більш зацікавлені у навчанні та мають більшу мотивацію до досягнення успіху.

Різні стилі навчання також можуть впливати на навчальну мотивацію. Студенти, які мають можливість вибрати стиль навчання, який вони вважають

найбільш ефективним для себе, зазвичай більш зацікавлені в навчанні та більш мотивовані на успіх.

Матеріальне благополуччя також може впливати на мотивацію до навчання. Студенти, які мають достатні матеріальні ресурси для навчання, зазвичай більш зацікавлені в навчанні та більш мотивовані на успіх.

Здоров'я та фізичний стан також можуть впливати на мотивацію до навчання. Студенти з хорошим здоров'ям і фізичним станом зазвичай більш зацікавлені в навчанні та більш мотивовані на успіх.

Інтереси та хобі також можуть впливати на мотивацію до навчання. Студенти, які мають інтереси та хобі, пов'язані з певною темою або предметом, зазвичай більш зацікавлені у вивченні цього предмета та більш мотивовані на успіх.

Дослідник Г. Розенфельд виділив такі чинники навчальної мотивації: Очікування успіху – віра у свої можливості досягти успіху в навчанні.

[?] Ціннісні орієнтації – визначення цілей і значущості навчання для себе.

[?] Саморегуляція – здатність контролювати свої дії та поведінку в процесі навчання.

[?] Самооцінка – здатність оцінювати свої досягнення та успіхи в навчанні.

[?] Самовизначення – здатність самостійно приймати рішення та розвивати мотивацію до навчання.

[?] Стресостійкість – здатність ефективно працювати в стресових і несприятливих умовах.

[?] Соціальна підтримка – наявність позитивних стосунків з батьками, вчителями та однолітками [6, с. 53].

Проаналізувавши наукову літературу, припускаємо, що найгостріші проблеми у сфері освіти та виховання пов'язані або з негативною мотивацією поведінки, або зі зниженням основних показників їх освіченості та вихованості. Модель навчально-виховного процесу передбачає, насамперед, здоров'язберігаючі та здоров'язрозвиваючі технології, метою яких є

формування здорового способу життя суб'єктів освітнього процесу (психічного, духовного, морального, фізичного здоров'я дітей).). Важливе значення має позитивна мотивація, яку слід сприймати як потужний чинник збереження і розвитку психічного, морального, духовного і навіть фізичного здоров'я. Модель може базуватися на розумінні принципової важливості розвитку мотиваційної сфери особистості учня досить актуальною є проблема пошуку особистісних мотивів здобуття знань, умінь, умінь і водночас здобуття освіти.

Основні фактори, що впливають на формування позитивної мотивації навчальної діяльності, наведені на рис. 1.2

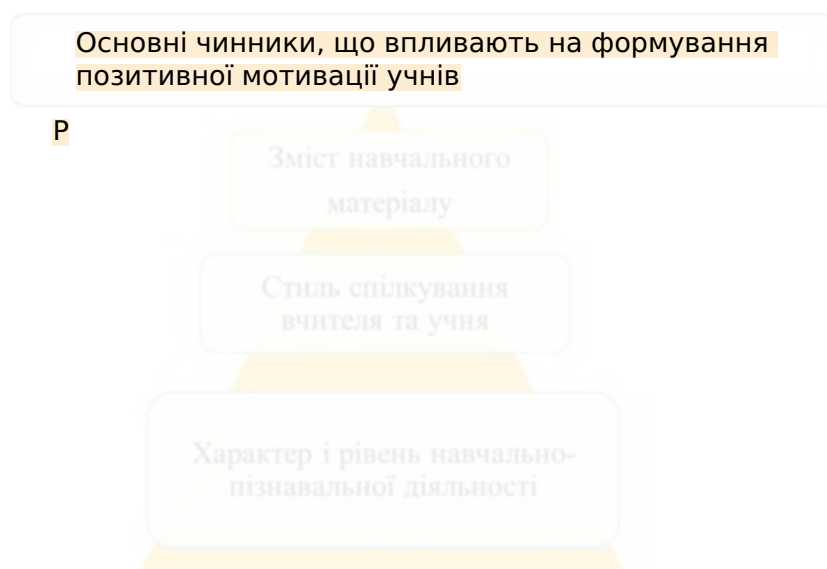

Рисунок 1.2 – Основні чинники, що впливають на формування позитивної мотивації учнів до навчальної діяльності

Варто зауважити, що у науковій та методичній літературі проаналізовано безліч форм і методів стимулювання та мотивації до навчальної діяльності (рис. 1.3).

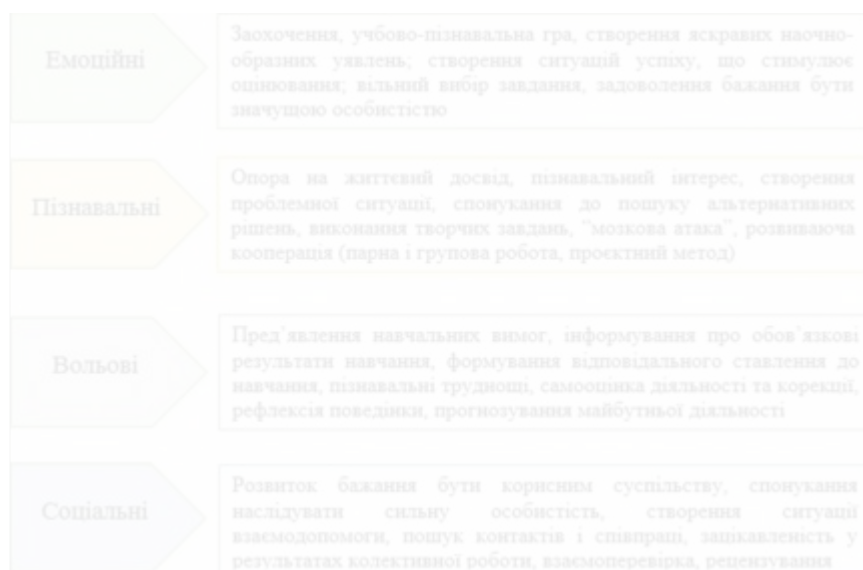

Рисунок 1.3 – Основні методи мотивації учнів до навчальної діяльності

Мотивація учнів з вадами інтелекту до навчання може бути складною, оскільки вони можуть зіткнутися з додатковими проблемами та обмеженнями. Проте є кілька факторів, які можуть вплинути на формування мотивації у цієї групи студентів.

Індивідуальний підхід: Важливо враховувати особливості кожного учня із затримкою психічного розвитку та забезпечувати індивідуальний підхід до навчання. Це означає врахування їхніх потреб, здібностей, інтересів та рівня розвитку при плануванні навчального процесу.

Підтримка та співпраця: Створення сприятливого середовища, де учні відчувають підтримку з боку вчителів, однолітків і сім'ї, є важливим чинником формування мотивації. Участь у спільних проєктах, групові завдання та співпраця можуть допомогти мотивувати студентів.

Визнання досягнень: Важливо визнавати та хвалити досягнення учнів із затримкою психічного розвитку, навіть невеликі успіхи. Позитивне підкріплення та визнання можуть підвищити мотивацію та відданість подальшому навчанню.

Використання практичних прикладів і конкретних ситуацій: Застосування навчального матеріалу до конкретних ситуацій і прикладів з реального життя

може сприяти формуванню мотивації. Вони можуть побачити, наскільки навчальний матеріал корисний і застосовний у реальному житті.

Розвиток самооцінки: Розвиток позитивної самооцінки та віри у власні сили є важливим для формування мотивації учнів. Вчителі можуть сприяти цьому, надаючи підтримку, створюючи успішні ситуації та допомагаючи учням повірити в себе.

Українські вчені Л. Підлісна, О. Хуторський, О. Лихоман проводять дослідження цих факторів, розробляють методики та рекомендації щодо підвищення мотивації учнів із затримкою психічного розвитку.

Висновки до першого розділу

Отже, на основі досліджень мотивації до навчання можна зробити декілька теоретичних висновків:

Важливим фактором, що визначає навчальну діяльність учнів, є мотивація. Це впливає на їхню орієнтацію, енергію, наполегливість і ставлення до навчання. Мотивація може бути внутрішньою (особистою) або зовнішньою (зумовленою зовнішніми факторами). Внутрішня мотивація, пов'язана з інтересами, цінностями і потребами учнів, вважається більш ефективною і стійкою. Формування мотивації до навчання залежить від багатьох факторів, таких як індивідуальні особливості студента, сприятливе середовище, методи навчання та методи оцінювання. Індивідуальний підхід до навчання, залучення до цікавих та стимулюючих завдань, підтримка та визнання досягнень, позитивне підкріплення, створення сприятливого та сприятливого середовища є важливими факторами, що сприяють формуванню позитивної мотивації до навчання.

Важливо пам'ятати, що навчальна мотивація – це динамічний процес, який може змінюватися з часом. Постійна підтримка та стимулювання мотивації студентів має важливе значення для їх академічної успішності.

Ці теоретичні висновки складають основу досліджень у галузі навчальної мотивації та можуть бути використані для розробки ефективних підходів до стимулювання мотивації та підвищення академічної успішності студентів.

Схожість

Джерела з Інтернету

136

1	http://elar.khmnu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/14443/1/%d0%9a%d0%be%d0%b7%d0%b0%d0%ba%20.pdf	12 джерел	30.2%
2	https://ua-referat.com/%D0%A4%D0%BE%D1%80%D0%BC%D1%83%D0%B2%D0%B0%BD%D0%BD%D1%8F_%D	33 джерела	0.5%
3	https://repository.sspu.edu.ua/bitstream/123456789/12410/1/%d0%9c%d0%b0%d0%b3%d1%96%d1%81%d1%82%d0%b5%d...		0.48%
5	http://zavantag.com/docs/2405/index-26830.html?page=25	2 джерела	0.43%
6	https://www.kspu.edu/FileDownload.ashx/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BA%D0%B0%20%D0%BC%D0%B	24 джерела	0.43%
7	https://www.kspu.edu/FileDownload.ashx/11%2004%20BIRKA%20CONF.pdf?id=be96bf61-db08-4314-abd4-a5641997	10 джерел	0.43%
8	https://docplayer.net/70692014-Suchasniy-urok-u-profesiy-niy-shkoli-proektuvannya-organizaciya-analiz.html	3 джерела	0.28%
9	https://pdfslide.tips/documents/-oe-oe-puorgua.html	5 джерел	0.28%
10	https://ldufk.edu.ua/index.php/t/articles/trach-volodimir-mixajlovich-8068.html	26 джерел	0.23%
11	https://lib.iitta.gov.ua/719159/1/%D0%97%D0%91%D0%86%D0%A0%D0%9D%D0%98%D0%9A_14_2018.pdf	5 джерел	0.23%
12	http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/36241/Malyar_Vakolia.pdf?isAllowed=y&sequence=1	6 джерел	0.23%
13	http://tpgnpu.ho.ua/images/my_images/doc_pdf/vidavnictvo/2021/Zbirn._NAY_2021.pdf	8 джерел	0.2%
14	https://med-books.by/books_5/1156.rtf		0.2%

Джерела з Бібліотеки

4

4	Студентська робота	ID файлу: 1009809803	Навчальний заклад: Open International University of Hun	4 Джерело	0.45%
---	--------------------	----------------------	---	-----------	-------